Rocznik 1929. Nr. 49.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 7-go grudnia 1929 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

(Dz. U. Rz. P. Nr. 38 poz. 361)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia wstępne.

Art. 1.

Rozporządzenie niniejsze normuje sprawy:

a) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych,

b) badania mięsa dla celów wpuszczenia do obrotu,

c) sprowadzania mięsa z zagranicy.

Mięso wpuszczone do obrotu podlega badaniom i nadzorowi normowanemu na podstawie innych przepisów ustawowych, a w szczególności, o ile chodzi o sprawy ochrony zdrowia ludzi, na podstawie przepisów o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Art. 2.

W rozumieniu rozporządzenia niniejszego:

a) wyrażenie „mięso“ oznacza wszystkie części zwierząt ciepłokrwistych przeznaczone do spożycia;

b) wyrażenie „ubój“ oznacza zabicie w celu spożycia;

c) wyrażenie „ubój z konieczności“ oznacza ubój zwierzęcia gdy zachodzi:

1. konieczność natychmiastowego zabicia wskutek nieszczęśliwego wypadku,

2. obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogłoby paść, albo że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości;

d) wyrażenie „własne gospodarstwo domowe“ nie oznacza gospodarstwa domowego koszar, szpitali, schronisk i przytułków, za-

kładów wychowawczych, pensjonatów, więzeń, jadłodajni, hoteli, domów zajezdnych (oberży) i t. p. zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem, zarządzających jadłodajniami, restauratorów i oberżystów (szynkarzy).

Rozdział I.

Badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Art. 3.

Bydło rogate, świnie, owce, kozy i zwierzęta jednokopytowe, których mięso ma być spożyte, podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju. Swinie należy poddać urzędowemu badaniu również co do włośni.

Art. 4.

Urzędowemu badaniu przed ubojem nie podlegają zwierzęta zabijane z konieczności (art. 2 pkt. c).

Art. 5.

Nie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju zwierzęta rzeźne, jeżeli zachodzą równocześnie trzy następujące warunki:

a) zwierzęta są przeznaczone do spożycia we własnem gospodarstwie domowem,

b) ubój odbywa się w miejscowości, w której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych i

c) zwierzęta nie wykazują objawów chorób lub zmian nastręczających wątpliwość co do zdatności mięsa do spożycia.

Art. 6.

Wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może dla całego podległego mu obszaru lub jego części zarządzić na czas trwania niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych urzędowe badanie zwierząt przeznaczonych do spożycia we własnem gospodarstwie domowem.

Art. 7.

Minister Rolnictwa może dla obszaru całego Państwa lub jego części wprowadzić obowiązek urzędowego badania również innych rodzajów zwierząt niewymienionych w art. 3 oraz urzędowe badanie co do włośni — dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnem gospodarstwie domowem.

Art. 8.

O ile rozporządzenie niniejsze nie postanawia inaczej, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywają lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9 przez gminy lub powiatowe związki komunalne. W osiedlach o liczbie ludności mniejszej niż dziesięć tysięcy, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa może byc powierzone również, w zakresie ustalonym rozporządzeniem wykonawczem, innym osobom (oglądaczom), które wykażą odpowiednie uzdolnienie.

W zakresie czynności, o których mowa w ustępie poprzednim, lekarze weterynaryjni i oglądacze podlegają, bez ujmy dla swojej służbowej zależności od właściwych związków komunalnych, nadzorowi władz państwowych.

Art. 9.

Wyznaczanie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa należy:

a) w gminach miejskich o liczbie ludności ponad dziesięć tysięcy oraz w tych gminach, które utrzymują rzeźnie publiczne, do tych gmin,

b) w pozostałych gminach – do powiatowych związków komunalnych, które określają terytorjalną właściwość wyznaczonych organów badania, ustalając obwody urzędowego badania.

W rzeźniach, zarządzanych przez władze wojskowe i dostarczających mięso wyłącznie na potrzeby wojska, lekarzy weterynaryjnych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustanawiają właściwe władze wojskowe.

Art. 10.

Poza wypadkami przewidzianemi w art. i art. 5 nie wolno dokonywać uboju zwierzęcia przed urzędowem jego zbadaniem i zezwoleniem na ubój.

Lekarz weterynaryjny winien zezwolić na ubój, jeżeli stan zdrowia zwierzęcia nie daje powodu do zakazania uboju z mocy przepisów obowiązujących o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Oglądacz winien zezwolić na ubój, jeżeli stan zdrowia zwierzęcia nie budzi wątpliwości, w przeciwnym zaś razie winien zbadanie zwierzęcia odstąpić natychmiast wyznaczonemu lekarzowi weterynaryjnemu lub postąpić wedle przepisów art. 11.

Zezwolenie na ubój jest ważne w ciągu dwóch dni, licząc od dnia jego udzielenia.

Art. 11.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o nią, należy postępować według obowiązujących przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i w szczególności, gdy chodzi o chorobę, podlegającą obowiązkowi zgłaszania, obowiązek ten natychmiast spełnić.

Art. 12.

Przed wykonaniem urzędowego badania po uboju nie wolno usuwać ze zwierzęcia żadnych jego części.

Art. 13.

Zależnie od wyniku urzędowego badania rozróżnia się i osobno znakuje:

a) „mięso zdatne“ do spożycia, które pochodzi ze zwierząt zdrowych lub wykazujących tylko nieznaczne zmiany, nie mające żadnego wpływu na obniżenie wartości mięsa pod względem zdrowotnym i odżywczym;

b) „mięso mniej wartościowe“, które pod względem zdrowotnym jest zdatne do spożycia, lecz wskutek objawów lub zmian, ujawnionych przy badaniu, obniżone jest w swej wartości użytkowej lub odżywczej;

c) „mięso warunkowo zdatne“, które wskutek ujawnionych chorób lub zmian ze względów zdrowotnych może być dopuszczone do spożycia dopiero po zastosowaniu odpowiednich zabiegów;

d) „mięso niezdatne“, które wskutek ujawnionych zmian lub chorób, nie może być dopuszczone do spożycia.

Art. 14.

Mięso uznane za niezdatne winno być nieszkodliwie usunięte w sposób określony w rozporządzeniu wykonawczem.

Art. 15.

Jeżeli w miejscu uboju mięso zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez oglądacza, to po wprowadzeniu (w wiezieniu) go do miejscowości, posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonywa wyłącznie lekarz weterynaryjny, może być na zarządzenie właściwej władzy państwowej lub samorządowej poddane ponownemu urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Art. 16.

Posiadacz, niezadowolony z wyniku urzędowego badania przez oglądacza, uprawniony jest żądać sprawdzenia badania przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego. Żądanie sprawdzenia badania winno być zgłoszone oglądaczowi niezwłocznie po stwierdzeniu wyniku badania.

Posiadacz, niezadowolony z wyniku sprawdzenia badania lub z wyniku badania dokonanego przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego, może żądać ponownego badania przez właściwego powiatowego lub innego państwowego lekarza weterynaryjnego wyznaczonego przez wojewodę. Żądanie ponownego badania posiadacz winien zgłosić lekarzowi weterynaryjnemu niezwłocznie po dokonaniu i wyrażeniu przez tegóż wyniku badania.

Wynik ponownego badania jest ostateczny i posiadacza obowiązuje bezwzględnie.

Koszty sprawdzania urzędowego badania lub ponownego urzędowego badania, dokonywanego na żądanie posiadacza ponoszą:

a) jeżeli sprawdzenie badania lub ponowne badanie potwierdziło wynik badania lub sprawdzenia zakwestjonowanego — posiadacz,

b) w przeciwnym wypadku — gmina lub powiatowy związek komunalny, który lekarza weterynaryjnego względnie oglądacza wyznaczył.

Przepisy szczegółowe, potrzebne do wykonania artykułu niniejszego, wyda Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

Art. 17.

Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzenie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań dokonanych przez organa urzędowego badania i w związku z tem zmienić ustalone przez te organa wyniki badań.

Posiadaczowi zwierzęcia lub mięsa służy wówczas prawo odwołania się do władzy bezpośrednio wyższej. Prawo to posiadaczowi nie służy, jeżeli zmiana wyniku urzędowego badania została dokonana przez wojewódzkiego lekarza weterynaryjnego.

Odwołanie winno być wniesionie na ręcę państwowego lekarza weterynaryjnego, który sprawdzenia dokonał, natychmiast, a najpóźniej w ciągu 24 godzin, po zakomunikowaniu posiadaczowi wyniku sprawdzenia.

Art. 18.

Poza przypadkami przewidzianemi w art. art. 15, 16 i 17 mięso urzędowo zbadane i oznakowane nie podlega ponownemu urzędowemu badaniu.

Art. 19.

Koszty, związane z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju, ponoszą właściwe gminy lub powiatowe związki komunalne, wyznaczające lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy; na pokrycie tych kosztów służy im prawo pobierania opłat od posiadaczy zwierząt poddanych urzędowemu badaniu.

Uchwały w przedmiocie opłat powyższych wymagają zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej.

Wpływy z tych opłat mogą być użytkowane jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Art. 20.

Gminy miejskie, posiadające ponad dziesięć tysięcy mieszkańców, oraz gminy, utrzymujące własne rzeźnie, obowiązane są posiadać urządzenia do sprzedaży mięsa mniej wartościowego.

Art. 21.

Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia określi:

a) sposób tworzenia obwodów urzędowego badania,

b) sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania,

c) sposób uczenia i egzaminowania oglądaczy oraz ich zakres działania,

d) sposób urzędowego badania, oceny, znakowania i dalszego postępowania z mięsem po urzędowem zbadaniu w celu wpuszczenia go do obrotu oraz warunki wpuszczenia do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego,

e) postępowanie z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych zwierząt poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7,

f) sposób rejestrowania i zestawiania wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

(Ciąg dalszy rozporz. następnym numerze)

2.

Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach
L. P. H. 1023|40 i 41.

Katowice, dnia 30. XI. 1929 r.

Dot: Rozporządzenie Wojewody Śląskiego, w sprawie ustalenia ceny mleka.

Rozporządzenie
Wojewody Śląskiego z dnia 30. listopada 1929 r.

Na zasadzie § 1 ustawy z dnia 4. sierpnia 1914 r. (Dz. U. Rz. N. str. 339) i rozporządzeń wykonawczych Rady Związkowej z dnia 17. grudnia 1914 r. (Dz. Ust. Rz. N. Str. 516) i 23. marca 1916 r. (Dz. U. Rz. str. 185) w sprawie ustalenia cen maksymalnych w porozumieniu z zainteresowanemi sferami, ustalam na czas aż do odwołania na cały obszar górnośląskiej części Województwa Śląskiego następujące ceny maksymalne mleka:

a) 38 groszy cena jednego litra mleka dla producentów,
b) 48 groszy cena jednego litra mleka w detalicznym handlu.

Przekroczenia powyżej ustalonych cen pociąga za sobą sankcje karne przewidziane w powyżej wymienionych rozporządzeniach wykonawczych.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Wojewoda
(—) Dr. Grażyński m. p.

3.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Tarn. Górach podaję stosownie do § 348 (369) Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że pomiędzy trzodą chlewną, własności służby dworskiej we dworze w Swierklańcu pow. Tarn. Góry i to: Jana Skoppa, Teodora Pelego, Karola Skoppa, Ludwika Wyderki, Jana Wrzecionowskiego, i Piwowarskiego urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 28. listopada 1929 r.

Starosta
(—) Szaliński

4.

Obwieszczenie.

W zagrodzie Franciszka Kowalskiego w Rudzie przy ul. Sobieskiego 33 stwierdzono urzędowo pomór świń, co niniejszem stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadowości.

Świętochłowice, dnia 23. XI. 1929 r.

Starosta
(—) Szaliński m. p.

5.

Statut

gminy Szarlej dot. zakładania, zabudowań i zmiany ulic.

Na mocy §§ 12 i 15 ustawy z dnia 2. lipca 1875 r. dot. zakładania i zmiany ulic i placów w miastach i gminach wiejskich zb. ust. str. 561 ustanawia się za zgodą Rady gminnej następujący statut miejscowy.

§ 1.

Przy ulicach i odcinkach ulic wolno budować domy mieszkalne które mają wyjście na te ulice, tylko wówczas, jeżeli te ulice zostały uregulowane i wykończone stosownie do obwiązujących przepisów budowlano - policyjnych i o ile są one dostępne z innej ulicy uregulowanej.

§ 2.

Ulica lub część ulicy jest uregulowana pod względem policyjnym o ile:

a) jest ujęta w linji i jest conajmniej na szerokości 10 mtr. otwarta,
b) jest połączona z drugą uregulowaną ulicą,
c) zaopatrzona jest w wodociąg i kanalizację,
d) ma jezdnię wybrukowaną lub szosowaną stosownie do specjalnego zarządzenia Zarządu gminnego i Urzędu okręgowego oraz zaopatrzoną po obydwu stronach w ścieki brukowane i umocnione chodniki,
e) posiada odpowiednie oświetlenia.

§ 3.

Przy zakładaniu ulic nowych lub przedłużeniu już istniejących, przeznaczonych do zabudowania, taksamo przy zabudowaniu istniejących, niezabudowanych ulic powinien przedsiębiorca budowlany wykonujący nową budowę wzgl. właściciel gruntu przyległego do ulicy, wykonać prace przewidziane w § 2 w granicach danego gruntu, oraz utrzymywać tę ulicę przez przeciąg 5 lat.

Tym zobowiązaniom można uczynić zadość przez uiszczenie kwoty odpowiadającej kosztom urządzenia i utrzymania ulicy.

Powyższe świadczenia obowiązują właścicieli przyległych gruntów do połowy ulicy, najwyżej jednak do 13 m.

Wysokość udziałów w kosztach danej ulicy oblicza się przez zliczenie całkowitych kosztów założenia i utrzymania ulicy poczem otrzymaną sumę rozkłada się na interesowanych właścicieli proporcjonalnie do długości granic przyległych gruntów.

§ 4.

W poszczególnych wypadkach może Naczelnik gminy za zgodą Urzędu okręgowego zezwolić na wyjątki odnośnie do §§ 1 i 2.

Szarlej, dnia 14. czerwca 1929 r.

Zarząd gminy

(—) Góra (—) Szreter (—) Kubański
Naczelnik gminy ławnik ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Andretzki (—) Kołodziej (—) Glombica
radny radny radny

Tutejszy Urząd zgadza się na wydanie powyższego statutu.

Szarlej, dnia 19. czerwca 1929 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego

(L. S.) (—) Wikarek.

L. RW. 837.

Zatwierdza się na mocy §§ 12 i 15 ustawy o linjach regulacyjnych z dnia 2. VII. 1875 r.

Katowice, dnia 26. października 1929 r.

Śląska Rada Wojewódzka

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda Śląski

Za zgodność odpisu:

Szarlej, dnia 27. listopada 1929 r.

Naczelnik gminy

w zastępstwie
(—) Szreter.

6.

Statut miejscowy

w przedmiocie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Lipiny.

Na podstawie § 6 ustawy o ustroju gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (Zb. ustaw str. 233) oraz §§ 1, 4 i 5 ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z dnia 1. lipca 1912 r. (Zb. ustaw str. 187) oraz uchwały zastępstwa gminnego z dnia 4. października 1929 r. wydaje się na obręb gminy Lipiny następujący statut miejscowy:

§ 1.

Obowiązek czyszczenia chodników, ulic i dróg ciąży na gminie. Gmina winna starać się przedewszystkiem o czyszczenie jezdni, dróg i ścieków oraz o odwożenie nagromadzonych śmieci i śniegu.

§ 2.

Obowiązek usuwania z chodników śniegu, posypywanie tychże popiołem i t. p. oraz skrapianie dla zapobiegania pyłowi nakłada się na właścicieli gruntów.

§ 3.

O ile śmieci lub śnieg nie zostaną natychmiast uprzątnięte, mogą zostać pozostawione w kupkach w pobliżu ścieku na ulicy. Odwożenie śmieci lub śniegu jest rzeczą gminy.

§ 4.

W razie niezdolności do świadczenia właściciela przyległego gruntu, o czem rozstrzyga Naczelnik gminy, obejmie gmina obowiązek czyszczenia według § 1 niniejszego statutu.

§ 5.

Obowiązek czyszczenia mostów, przepustów i t. p. budowli pod powierzchnią drogi lub ulicy po myśli § 1, zdanie 2 ustawy z dnia 1. lipca 1912 r. nie zostaje niniejszem statutem miejscowym naruszony.

§ 6.

Niniejszy statut miejscowy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w gazecie powiatowej.

Lipiny, dnia 4. października 1929 r.

Zarząd gminny: **Rada gminna:**

(—) Fr. Lazar, (—) Smerczek (—) Janek, (—) Hanik
Nacz. gminy ławnik.

m. p.

Przychylam się w myśl par. 5 ustawy o czyszczeniu publicznych dróg z 1 VII. 1912 r. zb. ust. str. 187.

Lipiny, dnia 18. października 1929 r.

Naczelnik urzędu okręgowego.

(—) Olszowski.

U c h w a ł a

Statut Miejscowy w przedmiocie czyszczenia publicznych ulic i dróg w obrębie gminy Lipiny z dnia 4. X. 1929 r. zatwierdza sie na podstawie § 6.

ustawy o ustroju gmin wiejskich z 3. lipca 1891 r. (zb. ust. str. 23).

Świętochłowice, dnia 16. listopada 1929 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono:

Lipiny, dnia 23. listopada 1929 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

7.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Piekarach na powtórnem posiedzeniu z dnia 20. XI. 1929 r.

Dotyczy: Ustalenia dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków pp.

Wniosek o uchwalenie dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób oraz na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1930|31 się odrzuca.

P P. P.

podp. Kazimierz Schaefer, Wróbel, Swider, Sobczyk, Pietz, Mazur, Perszke, Ogiewa.

Przewodniczący podp. Pudlik

Protokolant podp. Ludyga,

Uchwała.

Uchwałę Rady gminnej w Wielkich Piekarach dotycz. nie pobierania dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób oraz na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1930 zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 25. XI. 1929 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Ogłoszono.

Wielkie Piekary, dnia 30. 11. 1929 r.

Naczelnik gminy

(—) Pudlik.

8.

Uchwała

Rady gminnej w Wielkich Hajdukach na posiedzeniu

z dnia 22. listopada 1929 r.

Dotyczy: ustalenia dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków pp.

W myśl art. 11 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17) pobierać na rzecz gminy Wielkie Hajduki na rok kalendarzowy 1930 podatek do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. V. 1923 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 56 poz. 401) w wysokości

10% do opłaty państwowej od patentów na wyrób

i 100% do opłaty państwowej od patentów na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

pod. Hadamus Artur. Kotalla Józef. Gabryelczyk Karol. Piontek Antoni.

Zakończono:

podp. Crzesik przewodniczący

podp. Morgała sekretarz.

Uchwała.

Uchwałę rady gminnej w Wielkich Hajdukach dot. poboru dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób w wysokości 10% oraz na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 100% zatwierdza się na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Sl. nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 25. XI. 1929 r.

Kom. Wydział Powiatowy

podp. Szaliński. Sobel. Tkocz. Szymonek. Sieja.

Za zgodność:

Świętochłowice, dnia 26. XI. 1929 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego

z. p.

podp. Dr. Flach.

Ogłoszono!

Wielkie Hajduki, dnia 30. listopada 1929 r.

Naczelnik gminy

(—) Grzesik.

9.

Uchwała

Na mocy ust. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. IV. 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 17. V. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30) uchwala Rada gminna pobierać na rok 1930 następujące dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych, pobieranych na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. V. 1923. (Dz. U. R. P. Nr. 56. poz. 401)

a) od opłaty państwowej od patentów na wyrób 100%

b) od opłaty państwowej na sprzedaż trunków przetworów wódzanych i spirytusowych 50%

Szarlej, dnia 14. listopada 1929 r.

(—) Góra	(—) Szreter	(—) Kubański
Naczelnik gminy	ławnik	ławnik

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Rada gminna

(—) Kołodziej	Andretzki	v. Baranowicz
radny	radny	radny.

U c h w a ł a

Na podstawie art. 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansowych komunalnych w Województwie Sląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Sląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17 poz. 30) zatwierdza się uchwałę rady gminnej w Szarleju dotycz. pobierania dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, że dodatek komunalny od patentów na wyrób wódek gatunkowych w myśl art. 15 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 26. III. 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 32 poz. 289) nie może przekroczyć 10% opłaty państwowej.

Świętochłowice, dnia 25. XI. 1929 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Za zgodność.

Świętochłowice, dnia 26. XI. 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

zp.

(—) Dr. Flach.

Za zgodność odpisu:

Szarlej, dnia 30. listopada 1929 r.

Naczelnik gminy

(—) Góra.

10.

Zakład Ubezpieczeń na wypadek iuwalidztwa
L. dz. 304|29 Sekr.

Król. Huta, dnia 27. XI. 1929 r.

Wypłata jednorazowej zapomogi do rent z ubezpieczenia inwalidzkiego z okazji świąt Bożego Narodzenia.

Zakład Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie wypłaci za pośrednictem Urzędów Pocztowych wszystkim rencistom pobierającym renty inwalidzkie (kwity rentowe „J“), renty starcze (kwity rentowe „St“), renty wdowie (kwity rentowe „W“) i renty sieroce (kwity rentowe „S“), jednorazową zapomogę w wysokości jednomiesięcznej renty.

Wypłata tej zapomogi nastąpi razem z rentami za miesiąc grudzień br. (dnia 2. grudnia).

Wszyscy interesowani rentobiorcy winni wystawić kwit rentowy na podwójną kwotę renty. jaka im się należy za miesiąc grudzień 1929 r.

Władze i osoby urzędowe, które kwity potwierdzają, uprasza się, aby rencistom przy wystawianiu kwitów rentowych doradzały i w razie potrzeby pomagały.

Dyrektor Zakładu

(—) Dr. Gunia.

KOMUNIKAT

11.

Komisja do badania cen na posiedzeniu z dnia 4. XII. 29 r. ustaliła następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

Chleb		1 kg	46 groszy
mąka żytnia	70%	1 kg	47 „
mąka pszenna	65%	1 kg	74 „
bułki		92 gramy	10 „

Druk K. Leksan, Świętochłowice